

Svědectví: 70. Tina Turner udržovala Boží plamen hořící

Tina Turner zemřela ve věku 83 let.

Svědectví

Tina Turner udržovala Boží plamen hořící

Ve 42 letech jsem se poprvé procházel po ulicích New Yorku. Při svém prvním pozorování jsem připustil a uznal, že ten humbuk je skutečný.

Město, které nikdy nespí, je měřítkem známého světa i světů, které teprve poznáme. A za druhé, je rychlé.

Usilovně jsem se snažil, abych udržel tempo, a tak jsem v běhu vyrazil do města. Mé kroky byly rychlé a přesné. Číslo mého vlaku a cílová stanice jsem si pamatoval. Následující týden jsem strávil

tím, že jsem se ujišťoval, že nebudu působit jako turista nebo zelenáč.

Ze všech doporučení, která jsem četl a dostával od zkušenějších cestovatelů, pro mě vyčnívaly dvě:

Chovejte se, jako byste tam už někdy byli.

A proboha, ovládněte nutkání dívat se nahoru. Omezte zírání na mrakodrapy na minimum.

Sám jsem se nejednou přistihl, jak s tímto nutkáním bojuji, ale můžete mi to mít za zlé? Je těžké nekoukat na něco, co se tyčí nad svým okolím. Pomníky vynalézavosti, jako je *One World Trade Center, Empire State Building* nebo *Brooklyn Tower*, nutí člověka žasnout. A přitahují oči, vyžadují pozornost, vybízejí k úžasu.

Tina Turnerová byla mrakodrap.

A stejně jako ony se vznesla vysoko a překonala hranice, stala se něčím jiným. Překročila ony vytvořené hranice toho, čím má být bavič, a pro mnoho lidí začala představovat mnohem víc.

Nebylo možné se na ni nedívat. Na jevišti byla jako tančící oheň. Její charakteristické nohy se zvedaly a vytvářely žár neutuchající houževnatosti. S pouhým světlem reflektorů oslňovala a pohlcovala veškerý vzduch z prostoru bez ohledu na jeho velikost. Její divoký, přetékájící, plamenný duch zapaloval a inspiroval mnohé.

Už jen proto budila pozornost, ale byly tu i další faktory. V průběhu let jsem na ni zíral stejně jako ostatní.

„Bojovala s těmi, kteří v ní chtěli uhasit Boží plamen, a mluvila o nich veřejně.“

Zíral jsem, protože se s masami dělila o své zápasy. Statečně mluvila o bolesti, kterou zažila z rukou svého partnera. Bojovala s těmi, kteří v ní chtěli uhasit Boží plamen, a mluvila o nich veřejně.

Jako duchovní jsem byl s lidmi ochotnými sdílet své zkoušky a trápení jen z očí do očí. To, že to dělala veřejně, není nic jiného než odvážný čin. Tina Turnerová zpracovala svůj zármutek a předvedla svou proměnu, když na ni všichni hleděli. Ztělesňovala pravdu, že vzkříšení je možné i pro ty, kteří mají pocit, že jejich život ukončili násilníci.

Je krásné být svědkem toho, jak někdo žije naději.

Také jsem zíral na její duchovní růst. Mladá dívka z Nutbushe ve státě Tennessee, místa, kde je:

*A church house, gin house
A school house, outhouse*

*(sborový dům, hospoda
školní budova, přístavek)*

Kde,

Twenty-five was the speed limit

*Motorcycle not allowed in it
You go t'the store on Fridays
You go to church on Sundays*

*(Pětadvacet byla povolená rychlost
Motocykl tam nebyl povolen
V pátek se chodí do obchodu
V neděli se chodí do kostela)*

Kde,

*You go t'the field on week days
And have a picnic on Labor Day
You go to town on Saturdays
But go to church ev'ry Sunday*

*(Ve všední dny chodíš na pole
A na Svátek práce si uděláš piknik.
V sobotu chodíš do města.
Ale do kostela chodíš každou neděli)*

Na takovém místě Turnerová stavěla na své zděděné víře a dekonstruovala ji a zkoumala cesty, které jí poskytovaly útěchu. Její přijetí buddhismu bylo dobře zdokumentováno a Turnerová připisovala jeho praktikám zásluhu na záchraně svého života.

V roce 2020 dokonce napsala memoárovou knihu *Happiness Becomes You (Štěstí se stává tebou)*, kde se podělila o svou spiritualitu a povzbudila ostatní, aby prozkoumali své vlastní cesty vedoucí k útěše.

„Hleďte to, co vám dává smysl, a přijímejte posuny ve svém chápání.“

Její vlastní cesta byla svědectvím: Hleďte to, co vám dává smysl, a přijměte posuny ve svém chápání.

Mé úvahy zde zatím přicházejí s drobnou výhradou. Píšu je jako dospělý člověk, který celý život žil a pozoroval tento mrakodrap zpovzdálí. Ten poslední kousek, o který se chci podělit, je první, co si pamatuji, že jsem ji viděl, a stejně jako ta první procházka po New Yorku se mi ta vzpomínka vryla do paměti.

Muselo to být v roce 1986 nebo 1987. Nevzpomínám si, jak dlouho trvalo, než se z hollywoodských filmů staly VHS kazety, ten proces je ztracený v čase. Bez ohledu na to si rodiče tenkrát půjčili film v naší místní videopůjčovně Action Video.

Nevěděl jsem, kdo je Šílený Max, ani proč byl vržen do arény Dómu hromu. Byl jsem příliš malý na to, abych zachytil děj. Přesto, když se na plátně objevila postava „Tetičky Entity“, nemohl jsem od ní odtrhnout oči. Vzpomínám si, že jsem si říkal: „Je krásná.“

A pak jsem si vzpomněl, jak jsem se na ni díval. Když řekla mladému Melu Gibsonovi, že není „nic než otrhanec“, díky jejímu nakažlivému úsměvu jsem si myslel, že je to kompliment. Taky jsem chtěl

být otrhanec.

Když dnes večer sedím a přemýšlím o této královně rokenrolu, stále bych chtěl být tím otrhancem.

Na skutečnou královnu Bartertownu, jejíž silueta bude navždy dominovat měnícím se obzorům.

Justin Cox

[Baptist News Global](#)

Justin Cox

Justin Cox

Justin Cox získal teologické vzdělání na Campbell University a Wake Forest University School of Divinity. Je ordinovaným kazatelem spojeným s Cooperative Baptist Fellowship a zapsaným do programu doktorské služby na McAfee School of Theology.

Kromě čtení, trávení času v kuchyni a amatérského zahradničení tráví Justin čas se svou manželkou Lauren a jejich dvěma dcerami. V srpnu začal působit začal jako starší kazatel Second Baptist Church v Suffieldu, Ct. v srpnu. Jeho texty najdete na blacksheepbaptist.com.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)